

ikke er Tilfældet, har det ærede Medlem faaet at vide idag af den høitærede Krigsminister, men jeg beklager, at det ærede Medlem ikke var tilstede dengang. Den anden Fordring, der kunde stilles op, er gjen-nem en fremstødt Forsvarslinie at fiksre Kjøbenhavn mod ethvert Bombardement. Ligeoverfor denne Fordring mener det ærede Medlem, at man for Sjøsidens Vedkommende bør blive staaende ved det, vi have, der fiksrer Kjøbenhavn mod et virksomt Bom-bardement, og han mener, at alle de Foran-staltninger, som af denne Regjering ere for-langte, have truffet og sigtet mod dette Maal. Seg tror, jeg har refereret korrekt. Seg forlader dermed dette Spørgsmaal og vender mig til Landbefæstningen. Om denne siger det ærede Medlem, at der er en dobbelt Strømning, som gaar igjennem Forsvars-planen, paa den ene Side Forlangendet om en Feltbefæstning, men paa den anden Side stinner der dog paa forskjellige Steder i Anmærkningerne frem, at man helst vilde have en permanent Befæstning, og saa frem-stiller det ærede Medlem, hvad der ogsaa staar i Lovforslaget, at, "hvis Forholdene vare saaledes, at vi skulde samle Hæren paa Sjælland, og denne skulde have et Rygstød, maatte man være forberedt paa i Krigens Døielik, naar den udbrød, eller naar den stod truende ved Dørtærsklen, at opløste disse Feltbefæstninger". Da det ærede Med-lem udtalte dette i 1879, vendte han sig til den daværende Krigsminister og sagde: at han vilde ønske, at Ministeren havde sat Punktum der, og dertil blev der bemærket: "Det kan han ikke". Seg har dermed citeret af Rigsdagstidenden og vil saa spørge det ærede Medlem, om der, naar jeg undertager dette Befæstningsspørgsmaal, er en eneste af alle de Udtalelser, som det ærede Medlem dengang fremsatte, nemlig 1879, som ikke fuldt ud deles netop af alle dem, de være Unge eller Gamle, som ere gaaede ud paa Forsvarsmøderne og have søgt at belære Befolkningen. Hvorfor henviser saa det ærede Medlem til Høiskolen som Visdoms-kilden, det ærede Medlem kunde jo henvisse til sig selv, og jeg skal, hvis jeg atter skulde komme ud paa Forsvarsmøder, gjøre mig en Fornøielse af netop at tage denne Udvikling for vort Lands Forsvar, som det ærede Medlem har givet, som Grundlag; thi jeg underskriver den fuldt ud. Nu komme vi til Kjøbenhavns Befæstning. Det ærede Medlem siger, at han kan gaa med til en Feltbefæstning. (Afbrydelse af Berg). Jo, til Kjøbenhavns Feltbefæstning, det staar der. (Afbrydelse af Berg). Ja, hvad vil det da sige, naar det ærede Medlem efterat have

fremhævet Nødvendigheden af ved Felt-befæstninger at fiksre Kjøbenhavn ved et Rygstød siger til Ministeren, at der skulde han have sat Punktum? (Afbrydelse af Berg). Ja, det ærede Medlem kan jo faae Ordet bagefter og saa opløse det nærmere, men jeg siger, at jeg tror ikke, ret Mange vilde forstaa det anderledes, end at det ærede Medlem accepterede Tanken om Kjøbenhavns Befæstning, dog saaledes, at den kun er ud-ført som Feltbefæstning; thi det er paa den anden Side ganske sikkert, at det ærede Med-lem med stor Styrke udtalte sig imod Kjøben-havns permanente Befæstning. I det han endvidere udtalte sin særlige Forskjærlighed for Feltbefæstninger, henvisste han til nogle Udtalelser, som jeg havde fremsat om Blevnas Forsvar. Seg vil hertil gjøre den Bemærk-ning, at Sammenligningen ikke passer saa ganske, thi det vilde ikke have udøvet den ringeste Indflydelse paa Forsvaret, om Blevna var blevet jævnet med Jorden, men jeg tror, at det vilde have udøvet en væsentlig Indfly-delse paa Forsvaret her, hvis man jævuede Kjøbenhavn med Jorden. Men jeg tillader mig at spørge: naar man ikke tror at kunne gaa ind paa det foreliggende Forslag, fordi det ikke vil skjærme Kjøbenhavn tilstrækkeligt mod et Bombardement, tror man da, at en Feltbefæstning vil skjærme bedre, og naar man ikke tror, at den Befæstning, som er foreslaet i Lovforslaget, vil være tilstrække-lig til en permanent Befæstning af Kjøben-havn, tror man da, at den bedre vil være tilstrækkelig til en Feltbefæstning? Jo mindre stærk Befæstningen er, desto større Styrke behøves der. Seg vender tilbage til 1879. Dengang fandt det ærede Medlem, at den Opgave, som det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds havde stillet sig: "Ikke at falde forsvarsløs", var for negativ, og han stillede den positive op: "Seg vil værges mit Land." Seg vil nødig rippe op i, hvad jeg turde kalde: "Disse gamle Skader", men hvad gjorde saa det ærede Medlem for at værges sit Land? Han foreslog en Hærord-ning, som ikke vilde have bidraget til at gjøre den Hær, vi dengang havde, bedre, men efter min bedste Overbevisning var et Tilbage-skridt. Maa jeg nu end erkjende, at det ikke var nogen heldig Vej, man gik ved Tilveie-bringelsen af Tillægsloven, saa vil jeg dog tilføie, at de Medlemmer, som i Folkethinget arbejdede for ikke at faae Sagen afgjort i Folkethinget, men for at føre den ind i Fæl-lesudvalget, ikke er de nærmest Berettigede til at fremsætte Anker. Havde man med mere Alvor arbejdet her i Thinget paa at komme til et Resultat, saa tror jeg ogsaa, at det vilde være lykkedes. Det ærede Medlem var